

ความทรงจำในการสูญเสียน
(MEMORY OF LOST)

นายเอกศิลา แซ่เตอะ

รฟ.
0881ค
2546

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 86794
วัน,เดือน,ปี... 16 ส.ค. 2552

b..... 12018454
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลปินพจน์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คนบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปินพจน์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนั่น)

.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ)กรรมการ (ศาสตราจารย์เดชา วราชน)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญฉณา คำโตสกี)กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ (อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)กรรมการ (อาจารย์ศิรินิตย์ ศิริจิเจริญ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันฝั่งเพ็ชร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้นที่ส่งมอบคืนกลับไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ทำซ้ำหรือดัดแปลงต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความทรงจำในการสูญเสีย
	MEMORY OF LOST
ชื่อ	นายเอกศิลา แซ่เตาะ
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2546
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์อนุพงษ์ คุชชาชีวะ

บทคัดย่อ

ครอบครัวเป็นสถาบันการศึกษาขั้นพื้นฐานและเป็นสถาบันหลักในการวางรากฐาน พัฒนาการของชีวิต สัมพันธ์ภาพอันดีงามของครอบครัว โดยทั่วไปแล้วหมายถึงการที่พ่อ แม่ ลูกอยู่ร่วมกัน คุณสมบัติที่พิเศษสุดคือการมีความรัก ความผูกพัน และเอื้ออาทรห่วงใยกัน ซึ่งครอบครัวที่สมบูรณ์จะมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ให้อภัยและเข้าใจกัน เพราะความรักความเข้าใจในครอบครัวเป็นสิ่งที่คุณคนในครอบครัวจะต้องสร้างขึ้นด้วยวิธีต่างๆ เพื่อสร้างสมดุลหรือแรงยึดเหนี่ยวให้พ่อ แม่ ลูกอยู่รวมเป็นองค์ประกอบที่สมบูรณ์ ฉะนั้นครอบครัวจึงเหมือนสถาบันย่อยเริ่มแรกที่จะกำหนด พื้นฐานเชิงพฤติกรรมของมนุษย์อันจะส่งผลต่อการดำรงชีวิตต่อไป

โดยธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนล้วนจะมีการจดจำทั้งสิ้น เช่น จดจำในเรื่องภาษา จดจำตัวเลข จดจำวิธีการแก้ปัญหาในเหตุการณ์ต่างๆ แต่มีการจดจำอีกอย่างหนึ่งเกิดขึ้นจากแรงกระตุ้นบางอย่าง ทั้งจากภายในและภายนอก เช่นความประทับใจในเหตุการณ์บางอย่าง เป็นปรากฏการณ์ที่บางครั้งเกิดขึ้นเหนือการควบคุมของมนุษย์ เป็นการจดจำที่พิเศษเราเรียกสิ่งนี้ว่า “ความทรงจำ” ความทรงจำของมนุษย์นี้เอง เป็นที่มาเริ่มแรกในการทำงานศิลปนิพนธ์ของ ข้าพเจ้าในชุดนี้ ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากความทรงจำที่สูญเสียบิดาทำให้ ความอบอุ่นขาดหายไป โดยถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของงานศิลปะ กระบวนการภาพพิมพ์เทคนิคแม่พิมพ์ร่องลึก (Etching) ภายใต้ชื่อ ความทรงจำในการสูญเสีย

คำนำ

โครงการศิลปนิพนธ์ ภายใต้หัวข้อเรื่อง “ความทรงจำในการสูญเสีย” เป็นหลักสูตรของปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2546 ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วนคือ ส่วนของผลงานสร้างสรรค์ด้านทัศนศิลป์ โดยเทคนิคภาพพิมพ์ และส่วนของภาคินิพนธ์ซึ่งเป็นเอกสารประกอบผลงานศิลปะ เนื้อหาได้รวบรวมขึ้นของเอกสารจะเป็นเรื่องของแนวความคิด ความบันดาลใจ การค้นคว้าข้อมูลขั้นตอนในการปฏิบัติงานการสร้างสรรค์ กระบวนการทางเทคนิคภาพพิมพ์ แม่พิมพ์ร่องลึก (Etching) และการพัฒนาคลี่คลายผลงาน โดยข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การศึกษาค้นคว้า และ รวบรวมเอกสารนี้จะก่อเกิดประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

โครงการศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ ความทรงจำในการสูญเสีย ครั้งนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยดี หลังจาก การศึกษาข้อมูล และขั้นตอนการสร้างสรรค์ศิลปะตลอดมา โดยได้รับคำปรึกษา และความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ อาจารย์ที่ปรึกษาและคณาจารย์ทุกท่านในภาค วิชาวิจิตรศิลป์ ที่อบรมสั่งสอนให้ความรู้ และชี้แนะซึ่งสิ่งอันควรต่างๆ แก่ข้าพเจ้าจนสำเร็จด้วยดีทุก ประการ สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณเรื่องราวจากบิดาที่ล่วงลับไปแล้ว และมารดา พี่ชาย พี่สาวที่ให้ความช่วยเหลือมาตลอด และผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีส่วนในการทำ ศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ที่มีได้เอื้อย่นาม จนงาน สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีจึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

เอกศิลา แซ่เตอะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทคัดย่อ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	จ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
ที่มา	3
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	5
แนวความคิดสร้างสรรค์	9
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	10
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	10
กระบวนการสร้างงาน	21
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	25
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	25
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	28
5 บทสรุป	36
บรรณานุกรม	37
ผลงานศิลปะ	38
ประวัติผู้เขียน	43

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพประกอบบทอิทธิพลศิลปะที่เกี่ยวข้อง	5
ภาพประกอบแหล่งที่มาของแนวความคิด	7
ภาพร่างชุดที่ 1	11
ภาพร่างชุดที่ 2	13
ภาพร่างชุดที่ 3	16
ภาพร่างชุดที่ 4	19
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	26
ภาพผลงานประกอบการวิเคราะห์ขั้นที่ 1	29
ภาพผลงานประกอบการวิเคราะห์ขั้นที่ 2	30
ภาพผลงานประกอบการวิเคราะห์ขั้นที่ 3	31
ภาพผลงานประกอบการวิเคราะห์ขั้นที่ 4	32
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1	39
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2	40
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3	41
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4	42

บทที่ 1

บทนำ

เรื่องราวและเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตมนุษย์ มนุษย์ได้สัมผัสและจะรู้สึกต่อสัมผัส ได้ก็ต่อเมื่อผ่านการรับรู้ของสมอง ความรู้สึกหรือการรับรู้ นั้น ยังสามารถถูกบันทึกไว้ได้ด้วยกลไกที่ซับซ้อนของสมองอีกเช่นกัน และสิ่งที่บันทึกไว้นี้ยังสามารถนำกลับมาได้ เหมือนกับการฉายภาพซ้ำๆ ของเครื่องบันทึกเทป การบันทึกเรื่องราวโดยสมองมีลักษณะแตกต่างกัน บางเรื่องเป็นการจดจำเพื่อใช้เป็นความรู้หรือ เพื่อวิธีแก้ปัญหา เช่น การจดจำภาษา การจำวิธีการบวกเลข การจำหมายเลขโทรศัพท์ เรียกว่า การเรียนรู้ แต่ยังมี การจำและการบันทึกของสมองอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งเกิดขึ้นเพราะความรู้สึกประทับใจ หรือการเจอเหตุการณ์ที่ทำให้สะเทือนใจ สัมผัสเหตุการณ์เรื่องราวเป็นการจำที่อยู่เหนือความควบคุมของมนุษย์ก็คือ " ความทรงจำ "

ความทรงจำในสิ่งที่สูญเสียหรือจำได้นั้น เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ เพราะบางครั้งเราสามารถหวนรำลึกได้ เหมือนกับเหตุการณ์ในอดีตที่เพิ่งจะเกิดขึ้นในปัจจุบัน บางครั้งการที่เราได้สัมผัสกับความรู้สึกบางอย่าง เช่นการได้เห็นหรือได้กลิ่นบางสิ่งทำให้หวนนึกถึง ความทรงจำบางอย่างในอดีต การได้พบเห็นหรือสัมผัสกับบางสิ่ง ทำให้รู้สึกคุ้นเคยทั้งที่ไม่เคยได้พบเห็นหรือสัมผัสมาก่อน ความรู้สึกเหล่านี้ได้เกิดกับตัวของข้าพเจ้า ความทรงจำในการสูญเสียบิดาของข้าพเจ้า เป็นความทรงจำอันทำให้เกิดความต้องการรำลึกถึง ความรัก ความอบอุ่น ซึ่งไม่สามารถจะย้อนกลับมาในความเป็นจริงได้ ดังนั้นการสร้างสรรคัลงานศิลปะจึงเป็นส่วนที่เพิ่มเติมความรู้สึกของข้าพเจ้า

ความสำคัญของโครงการ

1. เพื่อให้สังคมในปัจจุบันหันกลับมาให้ความสำคัญกับครอบครัวมากขึ้น
2. รู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ ว่าส่งผลกระทบต่อร่างกายผู้สูบโดยตรง และคนรอบข้างอย่างไร
3. ปลดปล่อยตนเองจากความคิดถึงบิดาที่สูญเสียไป
4. เห็นคุณค่าความสำคัญของครอบครัวมากขึ้น

¹ คณะอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านงานสร้างสรรค์โดยเฉพาะ, "ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยา", กรุงเทพฯ: สำนัก

พิมพ์ กุมภพันธ์ พ.ศ. 2539 หน้า 258-292

วัตถุประสงค์

ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ของสภาวะจิตใจที่แฝงอยู่ในจิตใจได้ สำนึก ซึ่งได้รับจากประสบการณ์ที่ผ่านมา และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจส่วนลึก

1. เพื่อถ่ายทอดความคิดในเรื่องราวของการสูญเสีย นั้นมีผลกระทบต่อสภาวะจิตใจอย่างไร และความต้องการภายในจิตใจที่อยากได้สิ่งที่ขาดหายไปกลับคืนมา
2. เพื่อเป็นการรำลึกการจากไป และการสูญเสียบิดาซึ่งไม่สามารถยอนเวลากลับคืนมาได้
3. เพื่อนำเสนอวัตถุประสงค์ให้คนในสังคม ได้หวนกลับมาให้ความสำคัญ และเอาใจใส กับบุคคลในครอบครัวให้มากขึ้นหรือสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นก่อนที่จะ สลายเกินไป

ขอบเขตของโครงการ

1. ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึง เรื่องราวของการแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความผูกพัน ที่มีต่อบิดา เน้นในเรื่องการใช้สื่อสัญลักษณ์ อาทิ ปกิรยา แทนค่าของการสูญเสีย ซึ่งเกิดจากความทรงจำในอดีตของข้าพเจ้า เป็นความทรงจำเกี่ยวกับบิดา เป็นเนื้อหาถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกต่างๆ เหล่านั้นออกมาเป็นผลงานศิลปะ
2. นำความทรงจำจากประสบการณ์จริง มาสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ในรูปแบบ เหมือนจริง (Realistic) โดยใช้สัญลักษณ์ที่ข้าพเจ้าเห็นว่า เหมาะสมเป็นสื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ
3. ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ด้วย กรรมวิธีของภาพพิมพ์ แม่พิมพ์ร่องลึก (Etching) ซึ่งสามารถสร้างพื้นผิว น้ำหนัก การขับซอ และทัศนธาตุอื่นๆ ได้ตรงตามความต้องการของข้าพเจ้าได้มากที่สุด
4. จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น
 - 4.1. ขนาด 61 x 162 cm.
 - 4.2. ขนาด 81 x 122 cm.
 - 4.3. ขนาด 81 x 122 cm.
 - 4.4. ขนาด 81 x 183 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานแต่ละครั้งจำเป็นต้องศึกษา และจัดระบบทางความคิดให้สอดคล้องกับเนื้อหาหลักของงาน การเรียบเรียงและลำดับความคิดนั้นจะทำให้ระบบการทำงานสะดวก และรวดเร็วยิ่งขึ้น จิตนาการที่สร้างสรรค์เรานั้นย่อมมีที่มา มีแรงบันดาลใจ และมีอิทธิพลเพียงพอต่อแนวความคิด กระบวนการทางความคิด ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของศิลปิน ข้าพเจ้ารู้สึกถึงภาพความสุขในอดีตเมื่อครั้งที่บิดายังมีชีวิตอยู่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เองทำให้ข้าพเจ้าเกิดความคิดถึง ความผูกพันที่ข้าพเจ้ามีต่อบิดา เมื่อเวลาผ่านไปเรื่องราวเหล่านี้ได้ถูกบันทึกไว้ ภายในจิตใต้สำนึก (Subconciour) ของข้าพเจ้าและยังคงเป็นความทรงจำ สำหรับข้าพเจ้าตลอดไป

“ความทรงจำ”² ของมนุษย์เป็นที่มาเริ่มแรกในการทำงานของข้าพเจ้าในชุดนี้ ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากความทรงจำที่สูญเสียบิดา ทำให้ความอบอุ่นขาดหายไป ข้าพเจ้าเลยต้องการแสดงของเรื่องราวและเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตซึ่งสัมผัส และจะรู้สึกต่อสัมผัสได้ก็ต่อเมื่อผ่านการรับรู้ของสมอง การทำงานของความคิด อารมณ์ ความรู้สึกภายในจิตใจ ที่ได้ผ่านภาวะการทำงานมาอย่างหนัก จึงรู้สึกเหน็ดเหนื่อย เพราะความสัมพันธ์ระหว่าง อารมณ์ความรู้สึกที่อยู่ภายในจิตใจ กับ ความเป็นจริง ภายนอกที่สัมผัสได้นั้นย่อมขึ้นอยู่กับการกำหนดอารมณ์ภายในจิตใจเป็นสิ่งแรก ภาวะทางจิตเหล่านี้ ล้วนถูกสะสมเป็นประสบการณ์ในความทรงจำภายในจิตสำนึก (Conscious Mind) ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกนึกคิดถึงทุกๆ อย่างที่เป็นของบิดา ภาพความสุขที่ได้รับจากบิดา ความคิดถึงเหล่านี้จึงเป็นสิ่งหนึ่งมากระตุ้นให้เกิดความทรงจำที่มีมาตั้งแต่ครั้งที่ ข้าพเจ้าสูญเสียบิดาให้กลับมาชัดเจนอีกครั้ง การได้หวนกลับมานึกถึงความทรงจำเหล่านี้ ข้าพเจ้าจึงได้ใช้ทางของ อากัปภิกขยา ทางร่างกาย โดยบอกความหมายแก่บุคคลได้ดี “ อากัปภิกขยา ”³ คือการแสดงออกซึ่งกิริยาท่าที อากาที่มีอยู่ในตัวเรา บางทีเชื่อใหม่ว่าจะไม่ได้แสดงออกทางคำพูดก็ตาม เมื่อสังเกตให้ดีเราก็สามารถเข้าใจอากัปภิกขยาท่าทางของบุคคลที่เข้ามาหา หรือพบเห็นได้อย่างถ่องแท้ อากัปภิกขยาของบุคคลโดยทั่วไป มีการแสดงออกมาให้เห็นเช่นเดียวกันหมดซึ่งไม่ใช่เรื่องแปลกประหลาดอันใดเลย กิริยาอาการบ่งบอกความหมายโดยคำพูด ไม่ต้องกล่าวออกมาเลยก็ทราบได้ว่าบุคคลที่อยู่เบื้องหน้าเรามีความรู้สึกอะไรอยู่ในใจ แล้วก็มี ความหมายไปทางใดอีกด้วย

² ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยา, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ภูมิบัณฑิต, พ.ศ. 2539 หน้า 258, 292.

ในการที่ข้าพเจ้ายึดติดกับความทรงจำที่สูญเสียบิดาก็ทำให้เกิดทุกข์ขึ้นได้เหมือนกัน “ การยึดถือทำให้เกิดทุกข์ ”⁴ หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาต่าง ๆ จึงเป็นสิ่งที่สามารถเรียกร้องความสนใจให้กับข้าพเจ้าได้ การยึดถือทำให้เกิดทุกข์ ความเศร้าโศกหรือความทุกข์ที่เกิดขึ้นในใจนั้น เกิดขึ้นจากอะไร ก็เกิดขึ้นจากความยึดถือว่าสิ่งนั้นเป็นของเรา เช่น ถ้าวิดามารดาของเรา สามีภรรยาของเรา ลูกหญิงลูกชายของเรา สิ่งนั้นสิ่งนี้เป็นของเรา ความยึดถือในเรื่องใดเกิดขึ้นย่อมเป็นทุกข์ เพราะเรื่องนั้น เมื่อมีความนึกความคิดในเรื่องอันใดย่อมมีทุกข์ โดยเฉพาะความทุกข์เมื่อจากกันด้วยเรื่องเกี่ยวกับความตาย นับว่าเป็นทุกข์ขนานหนัก เพราะว่าเมื่อตายแล้วจะไม่ได้เห็นหน้ากันอีก ทุกคนก็ต้องมีความทุกข์ในทางใจ ความทุกข์นั้นถือเป็นเรื่องอย่างหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นในใจของใครแล้ว มักจะเป็นเรื่องจริงถ้าไม่มีการรักษาเยียวยาโรคนั้นก็มักตั้งอยู่นานๆ ก็เรียกว่า “ ตรมตอมใจ ” แล้วมีความทุกข์เรื่อยไปตลอดเวลาเมื่อมีความคิดถึงบุคคลนั้น เช่น ได้เห็นที่นั้นก็เป็นที่นั้น ก็เห็นที่นั้นก็เป็นที่นั้น ได้เห็นเครื่องใช้ไม่ถอยอันเตือนให้นึกถึงผู้ที่ตายจากไป เราก็มีความทุกข์ในทางใจ เวลากินเคยกินด้วยกัน เมื่อขาดหายไปคนหนึ่งเราก็มีความทุกข์ อันเป็นด้วยเรื่องของการยึดติดพันในเรื่องนั้น ความจริงพระก็สอนให้เราพิจารณา เช่น อภินิหารปัจเจกชน 5 ประการ ได้แก่

1. เราจะต้องแก่เป็นธรรมดาหนีจากการแก่ไปไม่พ้น
2. เราจะต้องเจ็บไข้เป็นธรรมดาหนีจากความเจ็บไข้ไม่พ้น
3. เราจะต้องตายเป็นธรรมดาหนีจากการตายไม่พ้น
4. เราจะต้องผลัดพรากจากของรักของชอบใจ เป็นธรรมดา
5. เราจะต้องหนีจากเรื่องต่างๆ ไปไม่พ้น

เหมือนกับจิตของคนเรา จิต⁵ การรวมตัวของสิ่งภายนอกภายในความรู้ที่เกิดขึ้นขณะหนึ่ง มันเกิดเพราะมีการผสมของสิ่งภายนอกภายในมากระทบกันเข้า เช่น ตาเห็นรูปเกิดความรู้ทางตา เรียกว่า จักขุวิญญาณ คือความรู้ทางตา คำว่าวิญญาณแปลว่าความรู้ ถ้าเกิดความรู้ทางตาก็เรียกว่า จักขุวิญญาณ ทางหูเรียกว่าโสตวิญญาณ ทางจมูกเรียกว่าฆานวิญญาณ ทางลิ้นเรียกว่าชิวหาวิญญาณ ทางกายเรียกว่ากายวิญญาณ ทางใจเรียกว่าวามโนวิญญาณ การเกิดขึ้นของวิญญาณก็เกิดจากการปรุงแต่ง เมื่อหมดการปรุงแต่งมันก็แตกดับไปเท่านั้น ทุกสิ่งเกิดดับอยู่ตลอดเวลา อย่าไปจับเอาตอนใดว่าเป็นตัวตนเป็นอันขาด เพราะการไปจับเอาตอนใดมันก็เป็นทุกข์ทั้งนั้น ทุกข์เกิดเพราะความยึดมั่นถือมั่นนั่นเอง ถอนความยึดมั่นได้เมื่อใดความทุกข์ก็ดับไปทันที

⁴ พระเทพวิสุทธีเมธี(ปัญญนันท์ภิกขุ),มรณานุสติ,(กรุงเทพฯ,สำนักพิมพ์ธรรมสภา.2536)หน้า 39-40.

⁵ เรื่องเดียวกันหน้า 9

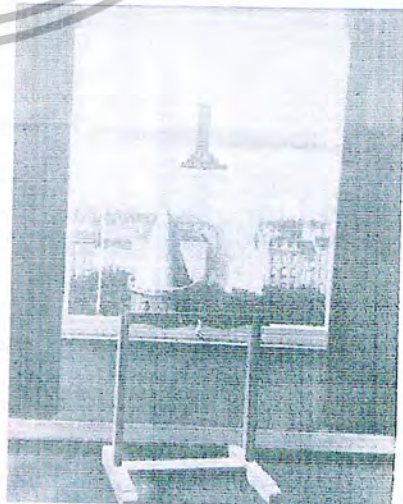
ทุกสิ่งที่กล่าวมาแล้วนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นภาพความทรงจำที่อยู่โน้มน้าวจิตใต้สำนึกของข้าพเจ้าทั้งสิ้น ซึ่งความทรงจำเหล่านี้ได้เป็นที่มา ที่ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการนำมาสร้างสรรค์ผลงาน

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ

นอกเหนือจากความเป็นมาของเรื่องที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานแล้ว สิ่งหนึ่งที่เป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความมุ่งมั่นและแน่วแน่ต่อ แนวความคิดรวมยอดคือ อิทธิพลที่ได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อมจากศิลปิน แต่ละคนที่ได้รับอิทธิพลที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น จากสภาพแวดล้อม ทัศนคติ ประสบการณ์ ฯลฯ อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับ และมีผลต่อการนำมาสร้างสรรค์ผลงาน

1. อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิเหนือความจริง (Surrealism) คือการแสดงออกทางด้านอารมณ์ความรู้สึก ที่มาจากจิตใต้สำนึก เพราะการแสดงออกของอารมณ์และความรู้สึกจากจิตใต้สำนึกนั้นมีความเป็นอิสระ เป็นการบรรยายถึงความละเอียดอ่อนของอารมณ์ ความรู้สึกที่ถูกซ่อนเร้นอยู่ในประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งมีความหมายแตกต่างกันออกไป ผลงานศิลปะจากลัทธิดังกล่าวนี้ล้วนมีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเป็นการนำภาพชีวิตของวัตถุในอดีตและปัจจุบันมาเป็นจุดมุ่งหมาย โดยเน้นแสดงออกของอารมณ์ส่วนตัวจากประสบการณ์ที่ถูกซ่อนเร้น อยู่ภายใต้จิตสำนึกนั้นเป็นการนำมาเรียบเรียงผสมผสานกับจินตนาการ และการเปลี่ยนแปลงสีนวลของอารมณ์อย่างต่อเนื่อง
2. อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินมีด้วยกัน 2 คน คือ Rene Magritte, Maurits Cornelis Escher

Rene Magritte

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Rene Margritte

ศิลปินดังชาวเบลเยียม เกิดในปี ค.ศ. 1898 ตายในปี ค.ศ. 1967 เขาศึกษาศิลปะอยู่ที่สถาบันวิจิตรศิลป์บรัสเซลส์อะคาเดมี และจัดนิทรรศการของเขาครั้งแรกเมื่อ พ.ศ.2463 หลังจากที่ เขาได้เห็นภาพจำลองแบบจิตรกรรมของ เด คิริโค แล้วลักษณะผลงานยุคแรกที่เป็นแบบคิวบิสต์ของเขา ก็ได้เปลี่ยนแปลงไป ความสนใจของมาริตต์ต่อความเป็นจริงอันมีลักษณะยากที่จะจำได้นั้นได้เริ่มขึ้นใน พ.ศ. 2463-70 นั้นเอง ตั้งแต่ พ.ศ. 2470 จนถึง 2473 เขาได้อยู่ในกรุงปารีสประเทศฝรั่งเศส เป็นระยะๆ กับศิลปินลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ มาริตต์ไม่สนใจความคิดทางการเมืองฝ่ายซ้าย ดังที่หัวหน้าคนนี้ฝึกฝอยอยู่ เขากับพอใจกับผลงานของ มาริตต์ เอ็นสต์ แต่ไม่สนใจในการทดลองเทคนิคของ เอ็นสต์เลย มาริตต์มีความรู้สึกว่าจินตภาพ คำ หรือรูปสัญลักษณ์แตกต่างจากภาพจริงของสิ่งนั้น ซึ่งในชีวิตจริงพวกเราเชื่อตามการแปลความรูปภาพ มิใช่การจับฉลุในตัวเอง แต่มันเป็นวิธีการค้นหากระบวนการทางจิตใจ⁶

Rene Margritte นับว่าเป็นศิลปินที่ได้รับการกล่าวถึงมากในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ ด้วยงานที่มุ่งเน้นความเป็นเอกลักษณ์ของตัวศิลปิน อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับส่วนมากจะเป็นทางด้านแนวความคิดที่สอดคล้องกันในเรื่องการสูญเสียคนที่รัก ศิลปินสูญเสียแม่ ข้าพเจ้าสูญเสียพ่อสิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับคือการใช้รูปทรง สัญลักษณ์เกี่ยวกับชีวิตและความตาย สิ่งที่เป็นจริงและสิ่งที่เกิดขึ้นจากจินตนาการของอดีตและอนาคต

Maurits Cornelis Escher

Maurits Cornelis Escher

เป็นศิลปินแนวคลาสสิกที่มีชื่อเสียงที่สุดในโลกคนหนึ่ง เข้าทำให้คนหลายล้านคนตระลึงและพรันพรีงไปด้วยคำถามถึงความจริงแท้ของภาพที่มองเห็นภาพพิมพ์ และลายเส้นมากมายของกฎ

เกณฑ์ศิลปะบนพื้นราบ และได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างภาพ 2 มิติ และ 3 มิติขึ้น สุดท้ายแล้วจึงเกิดภาพพิศวงและลวงตา รวบรวมอยู่กับอีกภาพหนึ่ง งานเด่นของเขาคือภาพของบรรดาตึกที่ปราศจากความ เป็นไปได้ นอกจากจะเขียนถึงเหล่าอาคารที่เป็นไปไม่ได้แล้วเอสเซอร์ ยังรักการเขียนรูปแนว สมมาตรที่สร้างความมหัศจรรย์ของช่องว่างขึ้นด้วย จึงบังเกิดที่ว่างระหว่างร่างกายหนึ่งไปอีกร่างกาย หนึ่ง⁷

สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากศิลปินนี้คือ การทำภาพแบบสร้างกลลวงทางด้านมิติและเว้นที่ว่างมีการทำภาพซ้ำๆ กันให้เนื้อเรื่องโดยที่ผลของข้าพเจ้าได้นำภาพซ้ำๆ มาเป็นพื้นด้านหลังของผลงาน และมีการจัดองค์ประกอบกับตัวงานของข้าพเจ้า ซึ่งประยุกต์ให้สอดคล้องตามแนวคิดของข้าพเจ้า

3. อิทธิพลจากสภาพแวดล้อมและครอบครัวภายในบ้าน

เรื่องราวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว การถ่ายทอดความสูญเสียที่เกิดขึ้นการขาดหายไปของกิจกรรมต่างๆที่ทำร่วมกัน เช่น การรับประทานอาหารพร้อมหน้ากัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิด

การสูญเสียทำให้รู้สึกถึงความว่างเปล่าในสภาพความเป็นจริง สภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นได้สร้างความเจ็บปวด ความเสียใจให้กับตนเอง เมื่อได้สูญเสียบิดาที่เป็นเสมือนเสาหลักของครอบครัวไป การขาดหายไป ทำให้ตนเองพยายามเหนี่ยวรั้งภาพอดีต ให้อยู่กับปัจจุบันตลอดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ขั้นตอนการดำเนินงานสร้างสรรค์ เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการสร้างผลงาน เพื่อกำหนดรูปแบบงาน องค์ประกอบและทัศนธาตุทางศิลปะ ที่ก่อให้เกิดเป็นภาพร่างต้นแบบของการสร้างสรรค์ ซึ่งจะนำไปถ่ายทอดเป็นผลงานจริง ให้ได้ตรงตามแนวความคิดและวัตถุประสงค์ที่ต้องการ การกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานสร้างสรรค์ ให้เป็นไปได้อย่างดี จะต้องอยู่ภายใต้ความคิด การพิจารณาและ การวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนจากผู้สร้างสรรค์ จึงจะก่อให้เกิดผลงานสร้างสรรค์ที่มีคุณค่า

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างในชุดนี้มี 5 ชิ้น โดยในแต่ละชิ้นจะอยู่ในลักษณะที่เป็นชุดเดียว เพื่อที่จะบอกเล่าเรื่องราวที่ต้องการจะนำเสนอ ภาพร่างทั้ง 5 ชิ้น เป็นเรื่องราวเดียวกัน โดยมีองค์ประกอบหลักอยู่ตรงรูปเหมือนตัวเด็กที่บอกเล่าเรื่องราวจากท่าทาง กิริยาบพแสดงการระลึกถึงบิดา และมีการใช้สัญลักษณ์ที่เป็นสาเหตุของการตาย รวมไปถึงเครื่องใช้ต่างๆของบิดา ที่สามารถบอกเล่าเรื่องราวที่ตัวข้าพเจ้าต้องการแสดงถึง

โดยข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 มาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง เพราะมีรูปทรงที่สื่อความหมายได้ตรงกับแนวความคิดมากที่สุด โดยมีตัวเด่นเล่าเรื่องราวของแนวความคิด โครงสร้างการจัดวางของภาพมีความลงตัวต่อเนื่องกัน ในแต่ละส่วนและมีขนาดที่แตกต่างกันตามความเป็นเด่นของเรื่องราว จึงทำให้มีความสมบูรณ์ในด้านองค์ประกอบที่สุดเมื่อเทียบกับชิ้นอื่นๆ ในชุดที่ 1

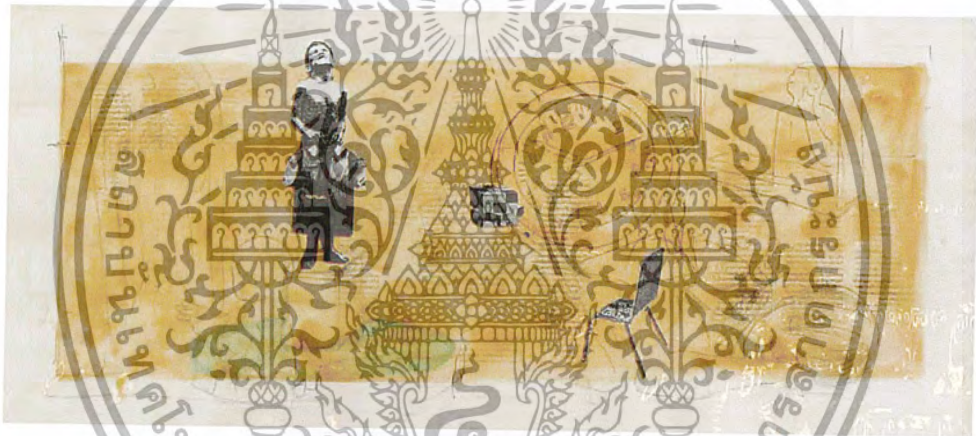

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2

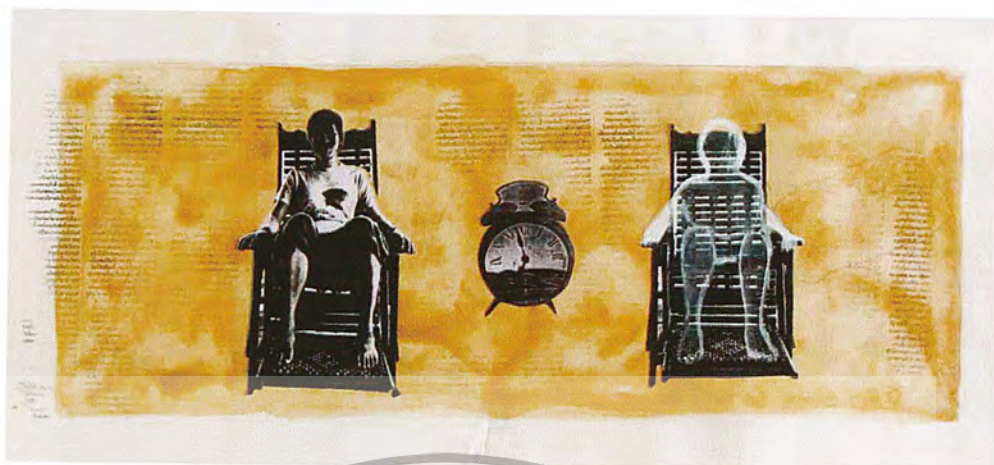

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2 มีทั้งหมด 5 ชิ้น ภาพร่างแต่ละชิ้นในชุดนี้ ยังคงมีลักษณะเป็นการใช้ตัวเป็นตัวบอกเล่าเรื่องราวเช่นเดิม หากแต่เปลี่ยนเนื้อหาเรื่องราวให้ต่อเนื่องกับชุดที่ 1 โดยมีเค้าโครงของตัวเรื่องราวของงานน้อยลง เน้นการแสดงออกทางกิริยาบทของตัวเองมากกว่า แต่ก็ยังคงไว้ในโครงร่างเดิมของตัวงาน ด้วยการใช้รูปทรงตั้งของมาเป็นสัญลักษณ์ บอกถึงที่มาของความนึกคิด

จากภาพร่างทั้งหมดข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 มาจัดทำเป็นผลงานจริง เนื่องจากภาพร่างชิ้นที่ 2 มีลักษณะแสดงความต้องการที่จะทวนรำลึกมากกว่าชิ้นอื่นๆ ซึ่งมีความหมายไปในทางเดียวกับแนวความคิด ประกอบกับการจัดวางไม่มากจึงทำให้ชิ้นงานมีความลงตัวกว่าชิ้นอื่นๆ มีจุดเด่นเพียงจุดเดียว

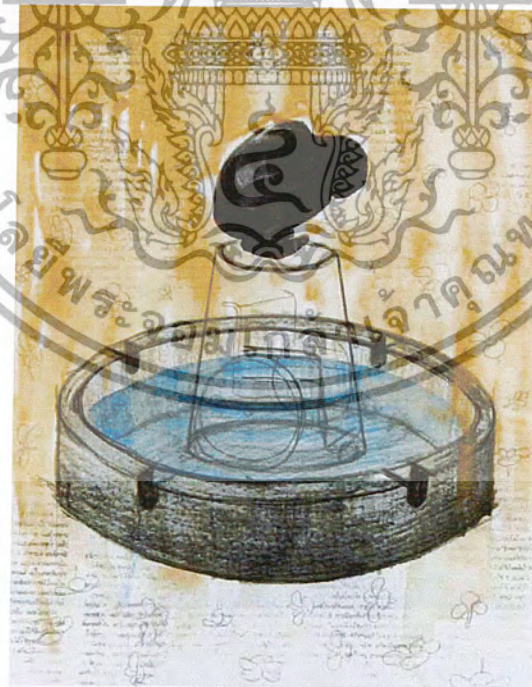

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

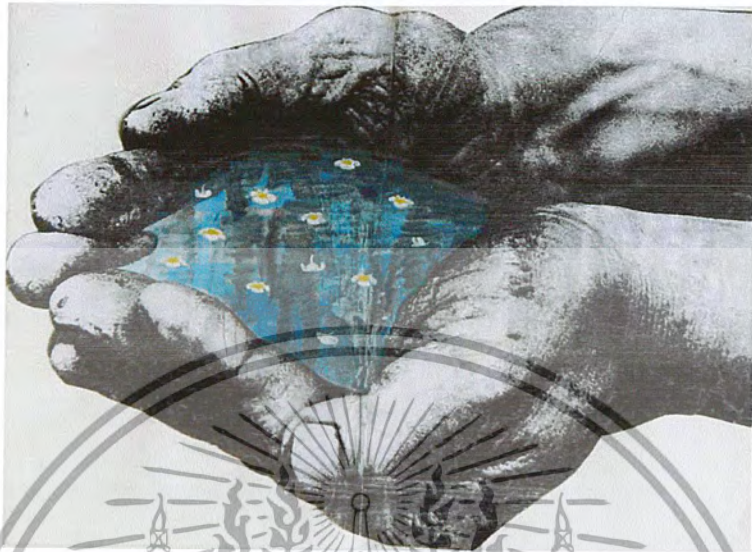
ภาพร่างชุดที่ 3 มี 5 ชั้น เป็นเรื่องราวต่อเนื่องจากชุดที่ 1 และ 2 โดยมีเนื้อหาบอกเล่าถึงความเสียหายของตนเอง จากความรู้สึกที่เป็นทุกข์ ร่วมกับการที่ยังไม่สามารถทำใจต่อสิ่งที่เกิดขึ้นได้ ความคิดย้อนกลับไป ตอกย้ำตนเองให้จมอยู่กับสิ่งนั้น

จากภาพร่างทั้งหมด 5 ชั้น ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชั้นที่ 1 และชั้นที่ 4 มาผสมผสานกันใหม่ให้ลงตัวกว่าเดิมแล้วจึงนำมาขยายเป็นผลงานจริง เนื่องจากรูปงานตรงกลางภาพของชั้นที่ 4 ดูแล้วเป็นภาพต่อต้านยาเสพติดเกินไปจึงต้องนำมาแก้ไข เพิ่มเติมส่วนของภาพร่าง โดยได้นำชั้นต้นเข้ามาช่วยทำให้ภาพลงตัวมากขึ้น

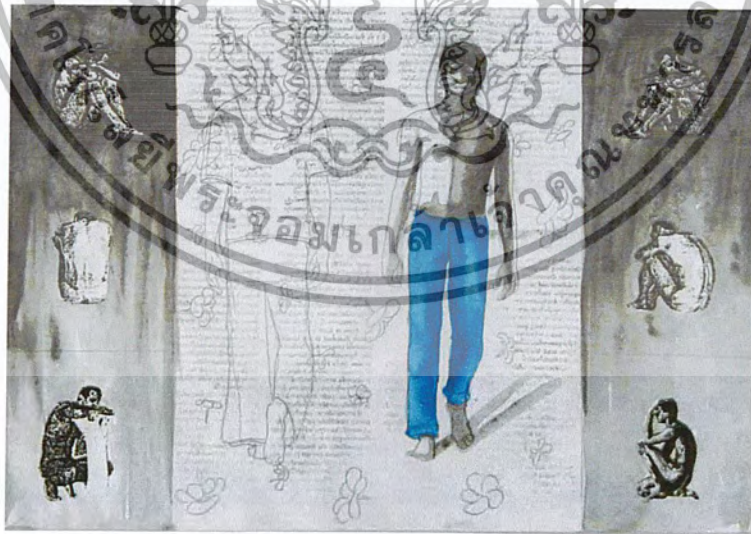

ภาพร่างชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา หรือทำซ้ำอย่างอื่นอย่างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

86794

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 4 มี 5 ชั้น สร้างความเกี่ยวเนื่องกันกับชุดที่ 1, 2 และ 3 โดยในชั้นนี้บอกเล่าถึงความหมายรวบยอด ซึ่งมีความต้องการที่อยากอยู่กับบิดา ด้วยการใช้สัญลักษณ์ของลายเส้นโครงรอบนอกตัวภาพความทรงจำ มีการแสดงออกถึงความรู้สึกเหงาและเศร้าอย่างชัดเจน

จากภาพร่างทั้ง 5 ชั้น ข้าพเจ้าได้นำโครงสร้างการจัดวางของชั้นที่ 2,3 มาสร้างเป็นผลงานจริง

ภาพร่างชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. เมื่ออย่างแผ่นทองแดงเรียบร้อยแล้ว รอให้แผ่นทองแดงหายร้อน นำแผ่นทองแดงมาปิดวานิชด้านหลังรอยจนแห้ง จึงปิดด้วยเทปกาวอีกที หลังจากนั้นจะเข้าสู่ขั้นตอนของการเขียนดินสอไข โดยกำหนดเวลาไว้ล่วงหน้า เขียนจากน้ำหนักอ่อนๆ ไปจนเข้ม ดังนี้ การเขียนน้ำหนักแรกเราจะต้องเขียนบางที่สุด การเขียนนั้นเป็นการเขียนเพื่อกันน้ำหนักขาว แล้วเขียนปิดไปเรื่อยๆ เมื่อเขียนดินสอไขเสร็จเรียบร้อยจากนั้นให้นำแผ่นทองแดงซึ่งปิดวานิชเรียบร้อยแล้วไปแช่กรด โดยเริ่มตั้งแต่ 5 วินาที ขึ้นไปตามขั้นไปถึง 7 นาที
9. หลังจากสร้างภาพ แม่พิมพ์บนแผ่นทองแดงเสร็จแล้ว ล้างแม่พิมพ์ให้สะอาดด้วยน้ำมันสน ทินเนอร์เพื่อทำการพิมพ์ (ก่อนการพิมพ์ให้นำตะไบมาตะไบขอบแผ่นทองแดงก่อน เพื่อลบคมของขอบแผ่นทองแดงทั้ง 4 ด้าน) โดยการอัดสีหมึกพิมพ์ไปตามร่องลึกที่สร้างไว้บนแม่พิมพ์ เตรียมหมึกพิมพ์ไว้โดยผสมสีตามแบบร่างที่กำหนดไว้ เช่น สีดำก็ต้องผสมสีน้ำเงินเข้าไป เพราะจะได้ไม่เข้มจนเกินไป แล้วอัดหมึกพิมพ์ให้ทั่ว แล้วเช็ดหมึกด้วยสมุดโทรศัพท์ ที่เหลืออยู่บนบนหน้าแม่พิมพ์ออกด้วยกระดาษลอกลาย เช็ดขอบให้สะอาดนำเข้าแทนพิมพ์
10. การเตรียมกระดาษพิมพ์งาน ให้นำกระดาษปรีฟวางไว้ด้านลงแล้วนำกระดาษที่สำหรับไว้พิมพ์มาวางทับบนกระดาษปรีฟ แล้วนำกระดาษบอกลี้น้ำมาฉีดให้ทั่วกระดาษจนชุ่ม จึงนำกระดาษปรีฟมาวางทับน้ำออก แล้วพลิกหน้ากระดาษอีกข้างทำเหมือนเดิม
11. วางกระดาษปรีฟ 1 แผ่น ก่อนจะวางแม่พิมพ์แผ่นทองแดงที่เช็ดหมึกเสร็จแล้ว เพื่อความสะดวกและเป็นการรักษาแทนพิมพ์จากรอยขีดข่วน แล้วจึงวางแม่พิมพ์แผ่นทองแดง ลงบนกระดาษปรีฟให้ตรงตามแนวที่ต้องการ (ให้กระดาษสลายตาตนเอง) นำกระดาษที่ต้องการพิมพ์ซึ่งฉีดไว้ด้วยน้ำ มาคว่ำลงบนแม่พิมพ์ซึ่งเตรียมเรียบร้อยแล้ว และรองด้วยกระดาษปรีฟประมาณ 4-5 แผ่นก่อนปัดกกลางเพื่อป้องกันหน้าสีกกลางจากแผ่นทองแดง เสร็จแล้วเลื่อนแทนพิมพ์ให้อยู่ในระดับลูกกลิ้งหมุน และปรับระดับลูกกลิ้งให้อยู่ในระดับที่ต้องการ (ขึ้นอยู่กับความแน่นของแต่ละแทน) แล้วจึงหมุนลูกกลิ้ง
12. เมื่อทำการรกรกลิ้งจนสุดแผ่นทองแดงแล้ว ให้เปิดสักระหลาดมาวางพาดไว้ที่ด้านบนแทน แล้วเปิดกระดาษผลงานวางพาดเหมือนสักระหลาด นำแผ่นแม่พิมพ์ออกแล้วนำแม่พิมพ์อีกอันที่เช็ดหมึกเสร็จแล้ว มาวางตามแนวรอยเก่าของแผ่นแม่พิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ขึ้นแรก เมื่อว่างตามรอยเสร็จแล้วก็นำกระดาษที่ พาดไว้กลับลงมาพร้อมสักกระดาษ และนำเนื้การกลิ้งอีกครั้ง (เฉพาะบุคคลที่ทำแม่พิมพ์ซ้อนกันเท่านั้น)
13. เมื่อทำการพิมพ์เสร็จแล้ว ให้เตรียมไม้กระดานไว้สำหรับทำการขึงกระดาษที่พิมพ์แล้วเพื่อมิให้เกิดการยับหย่นของกระดาษ โดยวางกระดาษพิมพ์ซึ่งมีรูปทรงอยู่บนกระดาษ พ่นน้ำให้ทั่วกระดาษ แล้วนำเทปกระดาษกาวน้ำติดซึ่งขอบกระดาษกับกระดานทั้ง 4 ด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 การวิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานแต่ละชิ้นในโครงการ ความสูญเสียในความทรงจำ มีความแตกต่างกันในรายละเอียดทางด้านรูปทรง ซึ่งได้ปรับเปลี่ยนไปตามเรื่องราวที่ถูกกำหนดขึ้นมาในแต่ละชิ้นงาน และเพื่อความเข้าใจอย่างกระจ่างชัดต่อรายละเอียดของผลงาน อันจะเป็นผลต่อการสร้างความรู้ทางการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง ความสูญเสียในความทรงจำ ที่นำเสนอในเรื่องของการสูญเสีย ข้าพเจ้าได้ทำการวิเคราะห์ทัศนธาตุและการแทนค่าความหมาย ตลอดจนการวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบดังนี้

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุหลักที่ใช้ในการสื่อความหมายของผลงานชุดนี้คือ รูปทรง (Form) สี (Colour) พื้นผิว (Texture) เส้น (Line) น้ำหนัก (Value) และที่ว่าง (Space)

รูปทรงของโครงสร้างคน ซึ่งมีลักษณะเด่น มีการแสดงออกของ กิริยาบถของ ความคิดถึง ซึ่งกำลังอยู่ในอารมณ์เศร้า แสดงความรู้สึก

รูปทรงของดอกไม้ ที่นำมาแทนค่าความตาย การจากลา โดยการใช้ดอก曇บเป็นสื่อสัญลักษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรงโครงสร้างภายนอกที่เป็นเส้น หมายถึงรูปใน
ความทรงจำ และมีการใช้ภาษาคำสอนเดือนสติให้อยู่ในหลัง
ความพอดี

รูปทรงของรถเข็นที่มีโครงสร้างของคนนั่งอยู่ ทำทางไม่
ค่อยสู้ดีนัก แทนค่าความหมายของ ความทุกข์ที่บิดาที่ต้อง
เผชิญอยู่ ด้วยความทรมานแสนสาหัส

รูปทรงของเครื่องใช้ของบิดา ที่แสดงการหวนรำลึกถึง การ
จากไปของบิดา การแทนค่าของความคิดถึง ความผูกพันที่
ข้าพเจ้ามีต่อบิดา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรงรถเข็นที่เป็นพื้นด้านหลังและรอยดลยของพื้นผิว ที่แสดงถึงภาพความทรงจำเก่าๆ คราบที่เหมือนสนิมที่แสดงค่าความกดดันของสภาพจิตใจ ในความทรงจำ

รูปทรงของดอกไม้ร่วงโรย แสดงถึงชีวิตที่ดับไปแล้ว ความไม่เที่ยงแท้ของสังขาร อันเป็นสังขธรรมตามธรรมชาติ

รูปทรงโครงร่างเส้นที่เป็นภาพเหมือนในปัจจุบัน ที่แสดง การหลับ เป็นเหมือนกับการเคลื่อนไหวของการเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

ชั้นที่ 1

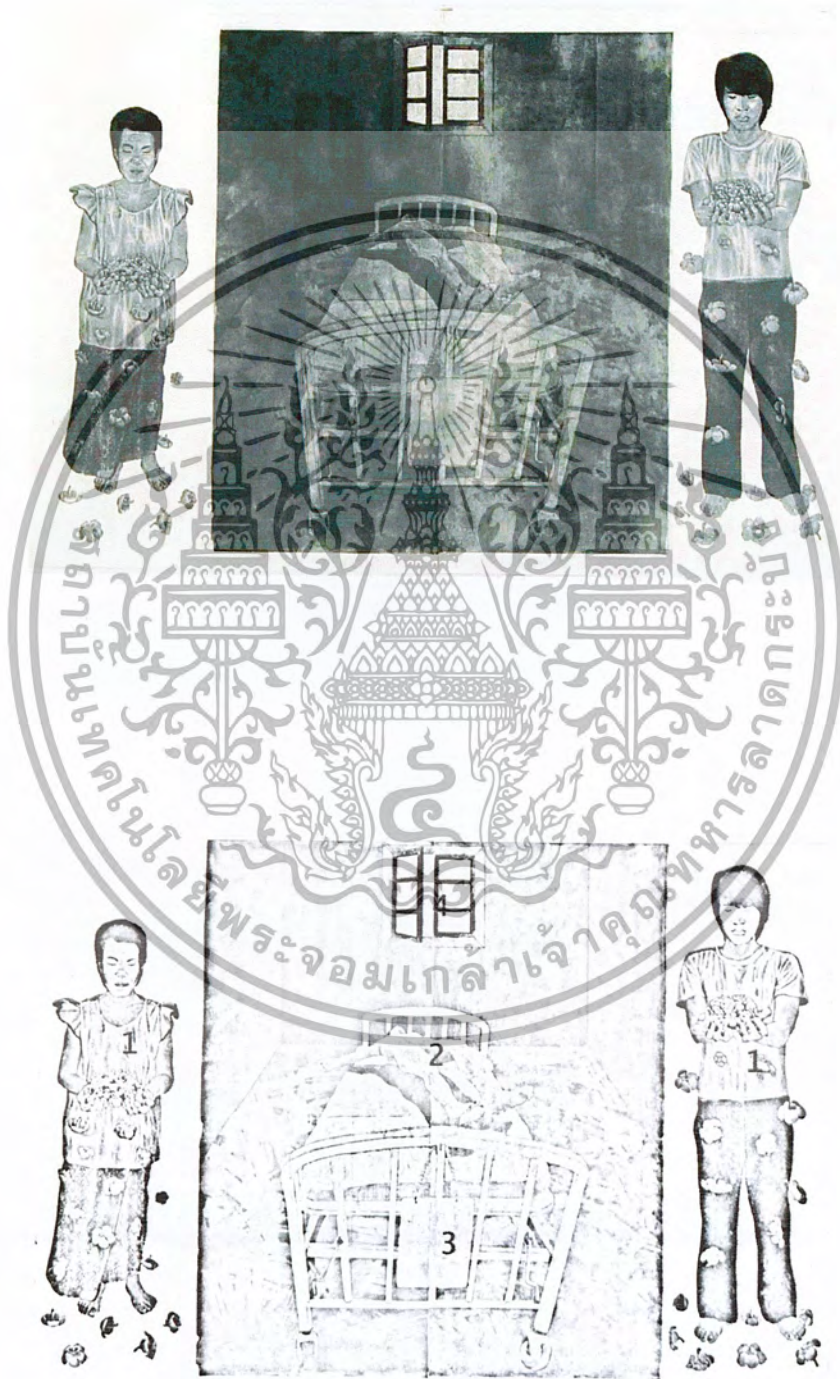
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นที่ 2

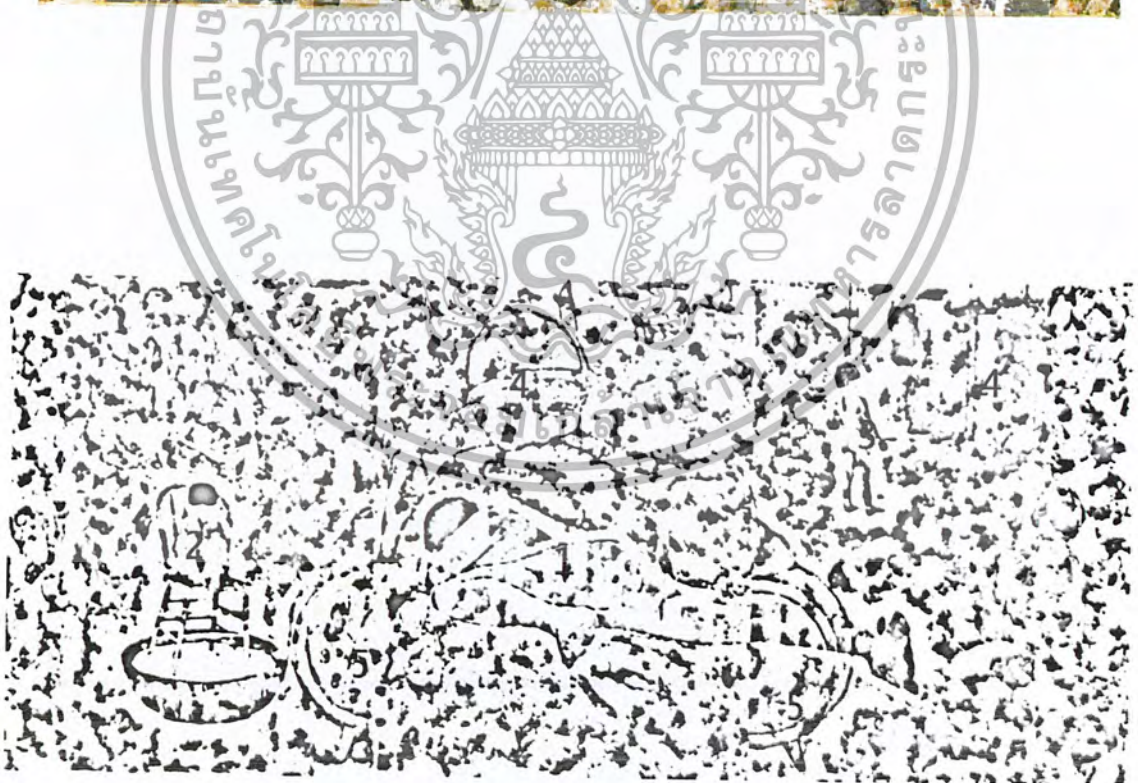
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. **ความกลมกลืน (Harmony)** ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งเกิดจากการเชื่อมโยง สัมพันธ์กันของส่วนต่างๆ เพื่อผลรวมอันหนึ่งที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ เอกภาพของงานศิลปะคือ สารรวมตัวกันอย่างมีระเบียบ และ คุณภาพของเรื่องราว แนวเรื่อง และ รูปทรง

ผลงานชุดที่ 1 มีความกลมกลืนกันของรูปความคิด ด้วยลักษณะที่มีความคิดเป็นจุดเริ่มต้น จึงสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดกับรูปทรง และสี โดยเพิ่มเติมสิ่งที่มีความจำเป็นในรูปทรง การใช้สีที่จะเป็นสีวรรณะอุ่นในทุกๆ ชั้นของผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 2 สร้างความกลมกลืนกันในแต่ละสีอัสัญลักษณ์ ของผลงานด้วยเส้นที่เป็นรูปร่างเชื่อมโยงต่อกัน นอกจากนั้นยังมีรูปของความคิด การแสดงออกของรูปทรง โดยมีความคิดเป็นหลัก

ผลงานชิ้นที่ 3 มีการประสานกลมกลืนกันด้วยการใช้สี โดยใช้เป็นตัวกลาง (Transition) ซึ่งสีที่ใช้ถูกผสมด้วยสีดำ เพื่อลดความจัดของสีหรือความบริสุทธิ์ของสีลง

ผลงานชิ้นที่ 4 เพิ่มการประสานความกลมกลืนด้วยการใช้สีเทา เป็นตัวกลาง (Transition) ระหว่างสีเหลืองโศก และเทา ซึ่งเป็นนำหนักที่กลมกลืนอย่างลงตัว

2. **ความหลากหลาย (Variety)** นอกจากความสมบูรณ์ในองค์ประกอบศิลป์ ของงานศิลปะแล้วความหลากหลายในผลงานก็เป็น สิ่งสำคัญในการดึงดูด ความสนใจแก่ผู้ชม

ผลงานชิ้นที่ 1 สีที่ใช้มีความกลมกลืนของสี ซึ่งเป็นความกลมกลืนกันในแต่ละสี และรูปทรง ในลักษณะเหมือนจริงเป็นผลงานจากเอกภาพ ของการแสดงออก ทำให้เกิดความเรียบงาม อีกทั้งในแต่ละชุดมีรูปคนเป็นตัวแสดง อากัปกริยาต่าง ๆ

ผลงานชิ้นที่ 2 โดยในผลงานชุดนี้จะใช้สีเพียงไม่กี่สี มีความขัดแย้งในความกลมกลืนกันด้วยขนาดของโครงสร้างความพิเศษให้กับผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 3 ภายในผลงานส่วนใหญ่เป็นสีดำ มีความน่าสนใจกับน้ำหนักที่แตกต่างกัน อย่างชัดเจน ในกระบวนการพิมพ์ได้สร้างความพิเศษและความกลมกลืน ซึ่งจะให้ความรู้สึกเบา ไม่ชัดเจน ยังให้เกิดลักษณะของพื้นผิวที่แตกต่างกันออกไป พื้นผิวที่มีลักษณะเป็นรอยแปร่ง หรือพื้นผิวที่มีคราบบาง ๆ

ผลงานชิ้นที่ 4 ลักษณะงานที่มีขนาดใหญ่เป็นพิเศษ ทำให้เกิดความแตกต่างกัน อย่างเห็นชัดเจนเมื่อเทียบกับผลงานอื่นๆ ในชุดเดียวกัน และในผลงานชิ้นใหญ่นี้ก็ยังมี ความเป็นเอกภาพไว้ได้ด้วยรูปของความคิด การแสดงออกของรูปทรง

3. **ความสมดุล (Balance)** เป็นคุณลักษณะของเอกภาพ โดยทั่วไปหมายถึง การถ่วงน้ำหนัก หรือแรงปะทะที่เท่ากัน แต่ในทางศิลปะมีความหมายรวมถึง ความประสานกลมกลืน ความพอเหมาะพอดีของส่วนต่าง ๆ ในรูปทรงหนึ่ง หรือในงานศิลปะชิ้นหนึ่ง ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ 2 วิธี เช่นเดียวกันกับเอกภาพ คือเกิดจากการถ่วงดุลของสิ่งที่ขัดแย้งกัน และเกิดจากการรวมตัวหรือ การซ้ำของสิ่งที่เหมือนกัน

ผลงานชิ้นที่ 1 โดยรวมลักษณะงานอยู่ในดุลยภาพแบบสมมาตร (Symmetry หรือ Static Equilibrium หรือ Formal Balance หรือ Passive Balance) คือ มีความเท่ากันทั้งสองด้าน แต่ที่ความขัดแย้งกันด้วยสี ที่มีความเข้มซึ่งก็มีความสมดุลอยู่ในนั้นด้วย

ผลงานชิ้นที่ 2 เป็นความสมดุลแบบอสมมาตร (Asymmetry หรือ Dynamic Equilibrium หรือ Informal Balance หรือ Active Balance) จากความขัดแย้งกันในระนาบ ในเรื่องขนาด และ ทิศทาง แต่เชื่อมโยงกันด้วยสีและรูปทรง

ผลงานชิ้นที่ 3 การใช้สีมีความสมดุลกันด้วย การลดความจัดของสี หรือ ความบริสุทธิ์ของสี ขนาดชิ้นงานที่ถูกลดค่าของสีเพื่อให้ความสมดุลกัน แตกต่างกันเพียงรูปแบบการจัดวาง

ผลงานชิ้นที่ 4 สีเทาและสีเหลืองโอ๊ก มีส่วนมากในการสร้างความสมดุลให้กับชิ้นงานชุดนี้ ชิ้นงานที่มีความจัดของสี ความสมดุลโดยรวมเป็นแบบอสมมาตร (Asymmetry) หรือแบบสองข้างไม่เท่ากัน ให้ความเคลื่อนไหวอยู่ในตัว

4. **สัดส่วน (Proportion)** เป็นกฎของเอกภาพที่เกี่ยวข้องกับความสมส่วนซึ่งกัน และ กันของขนาด (Dimensions) พื้นที่ส่วนต่าง ๆ ของรูปทรงและระหว่างรูปร่าง สัดส่วนเป็นเรื่องราวของความรู้สึก ทางสุนทรียภาพและของอุดมคติ การสมส่วนนี้หมายรวมถึง ความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมกลมกลืนของสี แสง เงา และทัศนธาตุอื่นๆ ด้วย

ผลงานชิ้นที่ 1 มีสัดส่วนของรูปทรงหลายรูปทรง ความสัมพันธ์กันระหว่างสัดส่วนของรูปทรงต่างๆ เป็นไปตามกฎของความขัดแย้ง ความเด่น ความเปลี่ยนแปลง การซ้ำจากรูปทรง ชิ้นงานที่มีขนาดใหญ่ที่มีพื้นเป็น สีเหลืองโอ๊ก รองรับด้วยรูปทรงดอกไม้ ที่มีขนาดที่แตกต่างกัน มาวางอยู่รายรอบซึ่งก็มีความสัมพันธ์กันในแต่ละรูปทรง

ผลงานชิ้นที่ 2 ด้วยสัดส่วนของรูปทรงหลายรูป มีความสัมพันธ์กันของที่ว่างระหว่างรูปทรง และรอบๆ กลุ่มของรูปทรง ซึ่งเป็นไปตามกฎของเอกภาพ ที่มีความขัดแย้งกันอย่างกลมกลืน

ผลงานชิ้นที่ 3 พื้นที่ว่างที่มีลักษณะเป็นรูปทรง สีเหลือง ช่วยเสริมให้รูปทรงภายในมีพลังมากขึ้น จนคล้ายกันเป็นรูปทรงขนาดใหญ่ จะเกิดเป็นรูปทรงขนาดใหญ่ จนเกิดเป็นความแตกต่าง

กันของขนาดของรูปทรงที่ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 4 ลัดส่วนรูปทรงในแต่ละชิ้นผลงานในชุดนี้ ไม่มีความแตกต่างกันมากเหมือนชุดที่ 3

5. **ความเป็นเด่น (Dominance)** รูปทรงจัดวางไว้ให้มีความเด่นด้วยลักษณะของรูปทรง มีขนาดใหญ่หรือเป็นสีที่เข้มทำให้มีจุดหน้าสนใจ

ผลงานชิ้นที่ 1 ความเด่นเกิดจากความขัดแย้ง จากความเข้มของสีดำและสีพื้นหลังจัดให้มีขนาดที่แตกต่างกันออกไปสร้างความเด่นโดยนำสีเทา ที่มีการทับซ้อนกันระหว่างสีเหลืองโถก บนพื้นที่ว่าง

ผลงานชิ้นที่ 2 อยู่บริเวณที่เป็นจุดสนใจของงานคือ รูปทรงที่มีขนาดใหญ่ตัดกับภาพโครงสร้างอื่นๆโดยรวม ประกอบกับจุดสนใจที่มีขนาดใหญ่จึงส่งเสริม ความเป็นเด่นให้มากขึ้นไปอีกและพื้นที่งานโดยรอบก็ยังมีทิศทางเดียวกันอีกด้วย

ผลงานชิ้นที่ 3 ความขัดแย้งในขนาดของรูปทรงทำให้เกิดความเป็นเด่น จากรูปร่างและรูปทรงซึ่งมีความแตกต่างกันมาก รองรับขนาดกลางและเล็ก ทั้งยังมีทิศทางเคลื่อนไหวภายในชิ้นงานต่างไปจากชิ้นอื่นๆ

ผลงานชิ้นที่ 4 โดยรวมของชุดงานที่มีน้ำหนักสีเข้ม แต่เมื่อมีสีดำที่มีความใกล้เคียงกับสีพื้นหลัง ทำให้เกิดความเป็นเด่นขึ้นไม่มากเมื่อมีพื้นหลังเป็นสีเหลืองโถก สร้างความเป็นเอกภาพด้วย สีเหลืองและสีเทา ภายในรูปด้านใน

6. **การเคลื่อนไหว (Movement)**

ผลงานชิ้นที่ 1 มีการเคลื่อนไหวกันของโครงสร้างที่จะ ให้ความบันเทิงใจในการสร้างรูปทรงที่มีความหมาย เกิดเป็นเอกภาพที่เคลื่อนไหว (Dynamic Unity) มีพลังความเคลื่อนไหวของระนาบทั้งทางตั้งและทางราบ และด้วยระนาบที่บอกทิศทางยังให้เกิด ความเคลื่อนไหวของที่ว่างอีกด้วย

ผลงานชิ้นที่ 2 พลังความเคลื่อนไหวของรูปทรงโดยรวม เป็นไปในทางราบตัดกับพลังทางตั้งที่เป็นรูปทรงคน แต่ไม่รุนแรงมากเนื่องจากมีพื้นที่ว่างโดยรอบคลายความขัดแย้ง

ผลงานชิ้นที่ 3 มีพลังการเคลื่อนไหวตัดกันอย่างรุนแรง จากรูปทรงซึ่งมีพลังความเคลื่อนไหวรอบทิศทาง รองรับพลังทางตั้งด้านล่าง และยังมีพลังเคลื่อนไหวเฉียงขึ้นข้างบน ผลงานชุดนี้จึงมีพลังทาคความเคลื่อนไหวอยู่ในทุกทิศทาง

ผลงานชิ้นที่ 4 มีพลังความเคลื่อนไหวโดยรวมเป็นไปในทางระนาบ เชื่อมความสัมพันธ์กันระหว่างชิ้นงาน ด้วยพลังความเคลื่อนไหวในทางราบ และสร้างความน่าสนใจให้กับชุดงานด้านพลัง

ความเคลื่อนไหว ยังมีตัวหนังสือเล็ก ๆ ซึ่งมีลักษณะเป็นเส้นอยู่ภายในรูปทรงคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. การจำกัด (Economy)

ผลงานาชิ้นที่ 3 ชิ้นงานส่วนใหญ่มีพื้นที่เป็นบวก และสร้างความสัมพันธ์ในแต่ละผลงาน ด้วยพื้นที่ว่าง ที่เป็นรูปทรง (Shape) เหลือเพียงรูปทรงปิดขนาดสี่เหลี่ยม ซึ่งได้แก่ รูปทรงของห้องซึ่งถูกตัดทอนแล้ว รูปทรงคน พื้นที่ว่างส่วนใหญ่ในชิ้นงาน ที่ทำงานด้วยน้ำหนัก สี่ที่มีความเป็นเด่นในชิ้นงาน สัญลักษณ์ที่ใช้มีเพียง รูปทรงคน รูปทรงของเตียงและ รูปทรงหน้าต่าง ห้องเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

สิ่งที่สำคัญที่สุดและเป็นหัวใจของงาน ซึ่งข้าพเจ้าได้รับโดยผ่านจากประสบการณ์ ความทรงจำ ความสูญเสีย ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต บางครั้งก็ฝังลึกลงไปในความรู้สึกใน จิตใต้สำนึก (Subconciour) ย้อนมองกลับไปทุกสิ่ง ทุกอย่างนี้ล้วนแต่เป็นทุกข์ จากเรื่องเหตุการณ์สะเทือนใจในเรื่องความตาย ทำให้สนใจศึกษาระบบในพระพุทธศาสนา พอเข้าใจบ้างเกี่ยวกับชีวิตและความไม่เที่ยงแท้ของสังขาร การเกิดและการดับอันเป็นวัฏจักรตามธรรมชาติ ความรู้เหล่านี้ล้วนเป็นพื้นฐานความสำคัญ ของความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน ในชีวิตประจำวันนอกจากพฤติกรรม หรือ ภาวะของความสำนึกจะเป็นตัวชี้้นำให้ดำเนินไป ยังมีจิตก่อนสำนึก (Pre-Conscious Mind) และ จิตไร้สำนึก (Unconscious Mind) เป็นตัวบ่งการอยู่เบื้องหลัง เปรียบเสมือนความเป็นตัวเราในปัจจุบัน ย่อมมีที่มาจากภูมิหลังในอดีตของเรา อดีตที่จะพอหรือฟื้นความทรงจำได้คือ จิตก่อนสำนึก เป็นที่เก็บประสบการณ์อันชอกช้ำในอดีต ซึ่งฝังจำไม่รู้หาย และจะแสดงอิทธิพลในภายหลังต่อมา มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความแรงของเหตุการณ์ ที่มากระทบต่อจิตใจในอดีตที่ผ่านมา

ข้าพเจ้าจึงกำหนดให้งานศิลปะ สะท้อนประสบการณ์ชีวิต ส่วนตัวทั้งในภาวะสำนึกและไร้สำนึก หมายความว่าในงานศิลปะแต่ละชิ้น ข้าพเจ้ารู้ว่าตนเองต้องการแสดงออกถึงเรื่องราว หรือ ความรู้สึกและความคิดคำนึงได้ จากการจดจำสิ่งสมไว้ ในจิตใต้สำนึก มาตลอด ด้วยเหตุนี้การปล่อยให้จิตใต้สำนึกได้แสดงออกควบคู่ไปกับความสำนึก จึงเป็นความจริงแท้ของชีวิต นั่นคือชีวิตจะต้องมีที่มา มีภูมิหลังของอดีตรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับปัจจุบัน

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่เกิดขึ้นในงาน เกิดจากการทำภาพร่างโดยรวมไม่ได้ละเอียด ไม่ได้กำหนดกรรมวิธีที่จะสร้างสรรค์ผลงานที่ชัดเจน ก่อให้เกิดความสับสนเมื่ออยู่ในกระบวนการสร้างสรรค์งาน จึงต้องมีการเพิ่มเติมแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ ของแต่ละงานให้สมบูรณ์ในกรรมวิธีที่จะมารองรับรูปแบบของผลงาน บางชิ้นของผลงานกรรมวิธีที่สร้างสรรค์ขึ้น ก็ไม่สามารถรองรับรูปแบบได้ ทำให้ชิ้นผลงานถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ออกมาได้ไม่เต็มที่

ข้อเสนอแนะ ควรกำหนดรูปแบบงานให้สมบูรณ์ครบถ้วน หาวิธีสร้างสรรค์ให้น้อยวิธีแต่ได้ผลลัพท์กลับมา มาก เพื่อสะดวกต่อการจัดการสร้างสรรค์ ความเหมาะสมกับรูปแบบที่ต้องการเสนอ

ในการศึกษาค้นคว้าผลงานศิลปะชุดนี้ เป็นเพียงช่วงหนึ่งของการทำงานศิลปะเท่านั้น ข้าพเจ้ายังจะต้องศึกษา ค้นคว้า แก้ไข เพื่อพัฒนาผลงานศิลปะต่อไป ซึ่งข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การศึกษาค้นคว้า และเรียบเรียงศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ แก่ผู้ที่สนใจต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- 1 **ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยา**, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ภูมิบัณฑิต,พ.ศ.2539 หน้า 258-292.
- 2 ธนพันธ์ บริพัทธ์, **ชุดจิตวิทยา “ปลุกพลังใจ เพื่อชีวิตสดใส”**กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์ หอสมุดกลาง 09,หน้า 65-68
- 3 **พระเทพวิสุทธิเมธี (ปัญญานันทภิกขุ) ,มรณานุสติ**. กรุงเทพมหานคร,สำนักพิมพ์ ธรรมสภา 2536.หน้า 9-40.
- 4 รศ.อัศนีชัย ชูอรุณ,**จิตรกรรมสมัยใหม่,พิมพ์ครั้งที่1** (กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ โอเดียนส ไทเนิร์.2534) หน้า 128-130.
- 5 **วิจารณ์”โลกวรรณกรรม”, สยามรัฐ,ปีที่50,ฉบับที่ 32 วันศุกร์ที่ 2- วันพฤหัสบดีที่ 8 มกราคม พ.ศ.2547,หน้า 62-63.**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

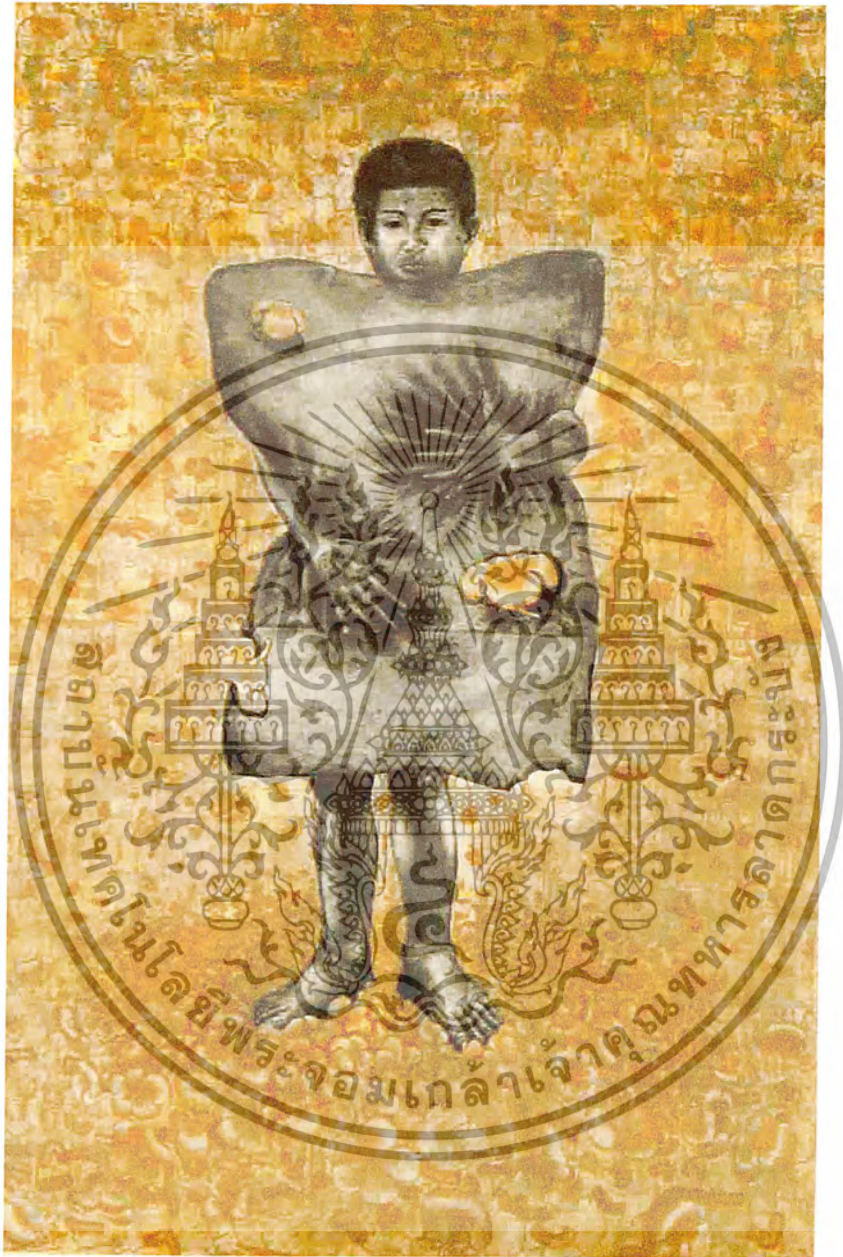
ผลงานศิลปะ

ชื่องาน REMEMBER IN THE LOST 1
 เทคนิค ภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching)
 ขนาด 61 x 162 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน	REMEMBER IN THE LOST 2
เทคนิค	ภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching)
ขนาด	122 X 82 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน	REMEMBER IN THE LOST 3
เทคนิค	ภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching)
ขนาด	82 X 122 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน

REMEMBER IN THE LOST 4

เทคนิค

ภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching)

ขนาด

82 X 183 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายเอกศิลา แซ่เตอะ
เกิด 19 ธันวาคม 2523
ที่อยู่ 139/18 ซ.ปรีชา 2 ถ.สาธุประดิษฐ์ แขวงบางโพงพาง
ยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

การศึกษา

โรงเรียนวัดช่องลม

โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยายาคม

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เกียรติประวัติ

- 2541 รางวัลชมเชยอันดับ 3 ประเภทประติมากรรม นิทรรศการทัศนศิลป์สัมพันธ์
- 2543 รางวัลชมเชย เขียนภาพทัศนียภาพผลิตภัณฑ์สีแวนโก๊ะ ณ ดิโกจิตรศิลป์
- 2543-2544 ทุนอุดหนุนเพื่อการศึกษา (ยกเว้นค่าหน่วยกิต)
- 2545 ทุนอุดหนุนเพื่อการศึกษา จำนวน 4,000 บาท
- 2546 รางวัลผลิตภัณฑ์สี ศิลปากรประดิษฐ์ การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ครั้งที่ 20

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2544 ร่วมแสดงผลงาน Mini Art
- 2546 ร่วมแสดงผลงาน 10 ปีจิตรศิลป์ ศิลปะเคียงคู่เทคโนโลยี